

BUDAPESTA
6 Ianuarie st. v.
Dumineca 18 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 2.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Acésta epistola, firesce, numai decât reversà lumina în întunericul situațiunii în care se aflau parintii.

Ei vediura acuma, că fic'a lor iubescce cu totu focul ânimei sale pe Barbu, si acestu amoru nemarginitu fu caus'a leșinării sale.

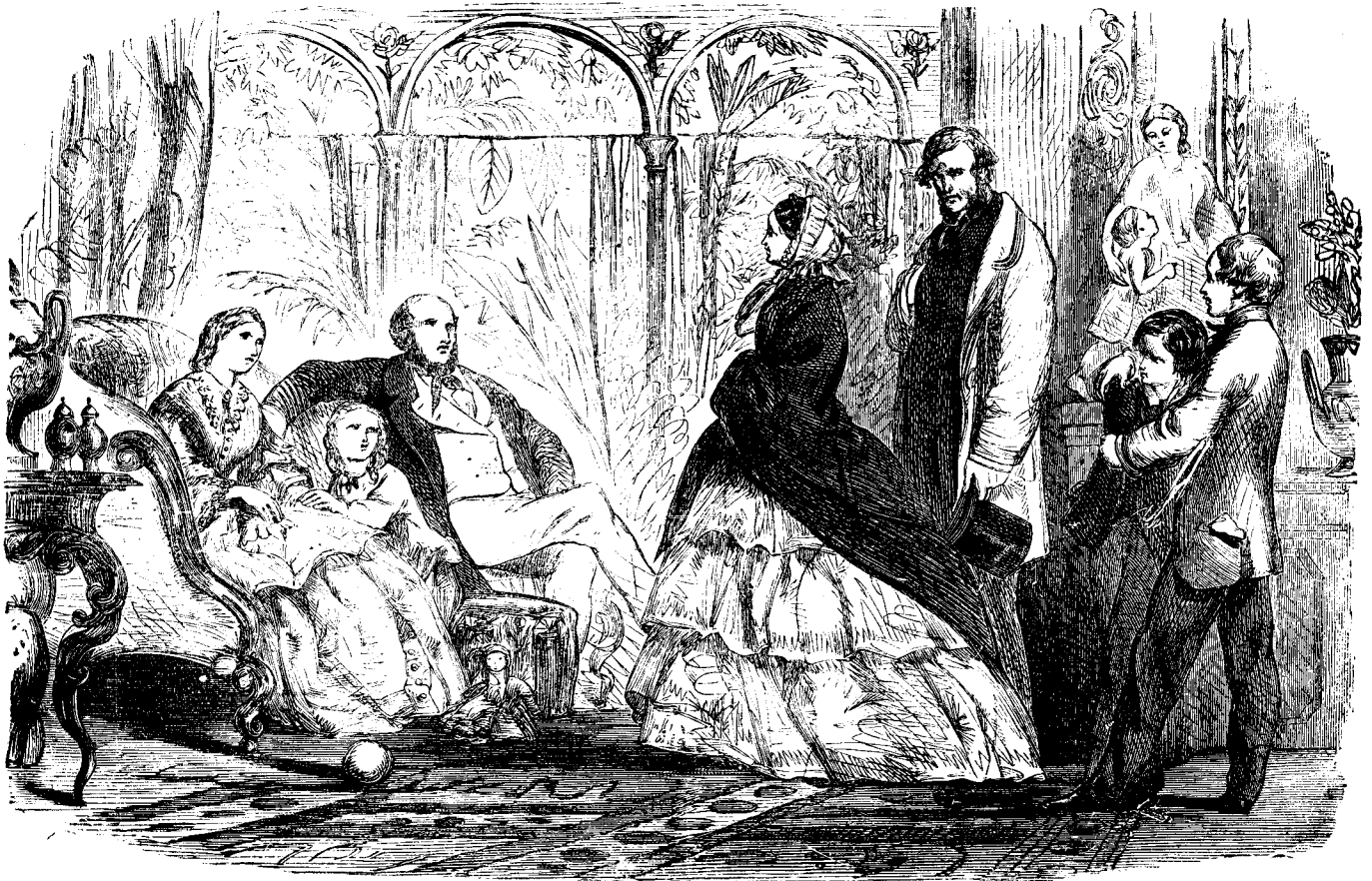
Îl iubescce! Înse totu-odata aflara si aceea, că Barbu nu e demmu de amorul ei, că dânsul si-a cal-

catu cuvântul ce dóra i-a datu, că dânsul se iubescce cu alt'a.

Va sè dica, sêrman'a lor fîca erá fôrte nefericita! Bietii parinti se spariara grozavu, că durerea mare o va omorî. si — sub impresiunea acestei simtîri — dânsii erupsera în lacrimi duióse.

Nu scieau, sêrmanii, că durerea nu totu-de-una omóra la momentu, ci consuma victim'a sa timpu mai îndelungatu că vermele ce róde la radecin'a unei flori.

Nici fic'a lor nu muri, ci înca înainte de a sosi medicul își veni în ori. si aflându pe parintii sei lângă

Boerul Costachi, cu fic'a si o nepóta a sa sîdeau pe divanu, când Barbu cu matusi'a sa si cu fîii aceleia intrara în odaia.

sine, vedîndu pe mama-sa tînîndu în mîna acea fatala epistolă, începî a plînge amaru si marturisî apoi totu secretul ei, amorul pentru Barbu, si le cerî iertarea.

Mama-sa o sarutî cu focu, si îmbrăcîsiîndu-o, i dîse cu blîndetî :

— Secretul teu, scump'a mea, l'am ghicitu de multu, căci ochiul unei mame dulci cetesce prin suflul fiecei sale. Chiar acuma vorbisemu si cu parintele teu despre Barbu, pe care si noi îl iubimu si l'am luâ bucuos de ginere. Asiâ e Costachi?

— Asiâ, — aprobî barbatul, care de asta-data gasî fôrte potrivit sî fîa de o parere cu soçî'a sa. Noi sperîmu, că el se va rentôrce nu peste multu, căci a trecutî timpu îndelungatu de cînd s'a dusu la Paris, si de atunce de siguru se va aflî pe la finea studiilor sale. Parintele seu mi-a spusu adeunadi, că i-a scrisu sî vina deja acasa.

— Ce folosu dîca va sî venî! — suspinî biêt'a Florica.

Si atunci reluâ vorb'a mam'a :

— Nu desperâ, fîc'a mea! Acîsta epistolă pôte sî fîa mîncînosă. De siguru vr'unu intrigantu a voitî sî produca neplacere lui Barbu. Atîta totu, si nimica mai multu!

Dar fîc'a nu se mai putea alinî. Durerea ei erî mai adîncă, decît s'o fi pututu usiorî vorbele dulci de mîngaiere. Numai timpul, medicul celu mai bunu, o putea vindecî.

Dar timpul e unu medicu lenesîu; el vindeca numai încetu si inspira lécul seu timpu de ani îndelungati.

Vindecî-va ôre pe Florica?

Vom vedé.

Dar din momentul acesta în cas'a boerului Costachi Pomescu se facî mare stramutare. Ceea ce vorbele consortelui nu putura sî mijlocîsca, lacrimile fiecei scôsera la cale. Consort'ă si mam'a — la dorint'ă fiecei sale — îsi schimbî traiul de pîn'atunce, de odata se retrase din lume, nu se mai aretî prin societati, nu mai dedea petreceri, nu conviniâ cu nimene, ci traiî retrasa acasa, spre a-sî mîngaiî fîc'a si spre a departî norii de întristare de pe fruntea aceleia.

Florica erî unic'ă bucuria ce i-a mai remasu, în ea îsi concentrî tôte placerile vietii, veselîa aceleia erî cea mai mare fericire a ei, si astfel, precum spuseramu la începutul acestui capitlu, parintii traiau acuma numai pentru fîc'a lor.

Si acuma, revenindu de unde lasaramu firul narraçionii nôstre, vom adauge numai atîta, că în urma-rea acestei vietii retrase, tinerimea de pe acolo, care însedar nisuiâ a-sî câştigî favorul Floriceii, din invidia si ura i dete numele de „flôre uitata“.

Acîsta numire înse nu se putea aplicî de fel la Florica. Lacrimile multe ce versî dîns'ă nu-i vescedira farmecul frumsetii sale, ci, din contra, acele produse efectul rêupei asupra unei flori. Tali'ă-i nalta, subçiată putîntelu de suferintiele sale interne, devenî si mai svelta; peru-i negru formî o cadra si mai rapidore pentru ochii ei vîneti scaldati în lacrima; si rosele feçei sale înzestrau cu atît mai dragalasiu peliti'ă-i alba că zapad'ă.

„Flôrea uitata“ erî peste unu anu o flôre si mai admirabila decît mai nainte, si camerist'ă care o peptenâ, nu se putea mirî de ajunsu vedîndu cum domnit'ă ei din çî în çî deviniâ totu mai frumôsă.

Dar nu cutezî a-sî manifestî acîsta observaçione, căci Florica o oprî odata pentru totu-de-una în-

data la prim'ă ocaziune. O peptenâ dar în tacere, facîndu numai cele mai necesarie întrebări.

De odata cine-va batî la usîa. Camerist'ă alergî acolo sî vedîa cine-i? Erî servitorul, carele i predete o charta de visita, cu observaçiunea, că domnul însemnatu pe aceea aştepta în antişiambră si cere a fi primitu.

Dóm'n'ă luâ biletul, si cetîndu numele, fu cuprinsa d'o mirare mare. Apoi privî spre fîc'ă sa, spre a vedé, dîca dîns'ă nu e curiôsă sî scîa cine-i afara? Înse Florica nu se mai interesî de nimica, si nici unu muschiu al ei nu se mişcî.

Mam'ă se duse dar la ea, si predîndu-i biletul, i dîse :

— Cîtesse!

Florica luâ biletul în mîna, aruncî o prîvire grabnica spre litere, apoi scîse unu tîpetu si scapî biletul din mîna.

Pe biletu erî scrisu acestu nume : „Barbu Strimbu“.

Mam'ă, cuprinsa de bucuria, alergî la usîa si spuse servitoriului, că numai unu momentu sî binevoiesca a aşteptî domnul; apoi dîse cameristei sî termine iute peptenatul, si peste câteva minute mam'ă si fêt'ă remasera singure spre a primî pe Barbu.

În primul momentu Florica nu voi sî fîa de façia la acîsta visita, si dîcea că dîns'ă nu mai doresce sî vedîa pe Barbu, carele e unu amagitoru; înse mama sa o sili, că ori si cum sî remîna si dîns'ă în odaia.

Remase dar si Florica acolo, dar ânim'ă ei palpitîa ferbinte cînd us'ă se deschise, spre a lasî sî între omul care i-a causatu atîte lacrima.

Înse ea nu privî într'acolo, si nici nu zarî pe Rinaldo, carele intrî.

IV.

Al doile debutu.

Da. Erî el. Rinaldo!

Dînsul scîa de amorul lui Barbu. Auçise, că fêt'ă e bogata, deci — fiindu că el nu mai avea parale — decise a întreprinde unu pasîu temeraru, presîntîndu-se la famili'ă Pomescu că si Barbu Strimbu. Facutu acestu pasîu, îsi propusese a cere mân'ă ei, că astfel devenitu intimu, sî póta pune mân'ă pe nişte parale, cu cari apoi sî fuga în America.

El îsi întemeiâ planul pe aceea, că Barbu nefîndu acasa de sîese ani, de atunce s'ă stramutatu fôrte, încît abiâ l'ar recunôsce cineva, asiâ dara si el se putea presîntî în locul lui.

Si nici nu se însîlî, căci imitîndu vocea lui Barbu, nici mam'ă, nici fêt'ă nu-l recunoscura. Fêt'ă nu, pentru că nici nu se uitî pe el; ier mam'ă nici nu visî de-o misieliă că asta.

Ea dîse numai atîta :

— Cît de tare te-ai stramutatu, domnule Barbu! Ori unde te-asîu fi vedîutu, nu te-asîu mai fi recunoscutu!

— Sîese ani de studii schimbî façî'a omului, — observî Rinaldo cu neruşinare.

La cuvintele aceste si Florica aruncî privirea asupra lui. Vocea i pareă atît de straina, par că n'ar fi a lui Barbu, par că nici odata n'ar fi audît'o!

Si zarîndu-l se cutremurî.

— Vai cît de tare s'ă uritîtu! — îsi dicea ea. Par că ar fi devenitu mai micu.

Rinaldo se apropiî de dîns'ă si voi sî sarute mân'ă. Înse ea sî-o smulse iute, că si cînd s'ar teme de muşcatul unui şierpe.

Acîsta refusare înse nu-l descuragiâ. Ocupî locu

lânga dâns'a si începù a conversá cu mam'a, adresându-se din când în când si càtra fiic'a, cu tóte cà acést'a i respundea totu-de-una fórte pe scurtu.

Într'aceste în interiorul Floricei se petrecù o lupta crâncena. Amorul si ur'a se luptau acolo; simtimentul secretu al ânimei sale i sîoptiá, cà si acuma iubescé înca pe Barbu, înse ur'a pentru infidelitatea lui o îndemnâ sè stînga amorul acela.

Dar Rinaldo erá unu conversatoru fórte istetiú. Încetul cu încetul el nu mai parea în ochii ei atât de urítu, mai apoi ur'a începù a slabí, si amorul, vechiul amoru ísi ocupá tronul în ânim'a ei.

Rinaldo, maestru în d'ald'aste, recunoscù îndata, cà el a triumfat. Usà dara de momentul bine venitu si, pe temelul vechici legaturi, cerù mân'a Floricei.

Mam'a nu mai putea de bucuriá; Florica, mai pastrându înca în memoria figur'a demonica a Almadinei, se cutremurá, si nu putù sè graiésca nici unu cuvântu.

Mama sa, vedîndu confusiunea fiicei sale, respunse, cà se simtu onorate, înse în privint'a respunsului trebue sè tîna consiliu si cu consortele-tata, carele din întemplantare nu se afla acasa, dar pe mâne va veni si el.

— Îl voi aşteptá aice, — respunse Rinaldo, — de cumva ími va fi permis.

— Dar cum sè nu! — díse cocon'a Zinea.

— Si trecù o ñi. Boerul Costachi sosí numai a trei'a ñi. Rinaldo îl aşteptá, càci sperá a puté scóte dela dânsul nişte parale — în împrumutu.

Consórt'a sa numai decát i împartaşi evenimentul celu mare. El se învoi bucuros, ñiu'a cununiei se ficsá si Rinaldo devení intimu, cà unu fiitoru membru al familiei.

Într'una din ñile sosira óspeti.

Erá — Barbu cu matus'a sa si cu fiii aceleia.

Boerul Costachi, cu fiic'a si o nepóta a sa siedeau pe divanu, când Barbu cu matus'a sa si cu fiii aceleia intrara în odaia.

Florica priví spre Barbu si tresari puternicu.

(Va urmá.)

Sînt ore de durere . . .

Sînt ore de durere ce sufletu-mi apésa
Si vai nici o placere în lume nu gasescu,
De cât melancoli'a ce 'n veci nu me mai lasa
Ací si pretotindeni mereu o întálnescu.

Din fraged'a-mi pruncia când am venitu pe lume
O óra fericita eu înca n'am avutu.
Si totu în suferint'a peri-va al meu nume,
Peri-va, se va stînge cá si al meu trecut.

Destul! Ajunga-mi, Dómne atâte chinuri grele,
Destul versatu-am lacrimi si versu neîncetatu;
Reia-mi, íti ceru cu lacrimi, reia-mi ñilele mele,
Destul, destul, ajunga-mi, càci multu am suspínatu!

Aveam si eu odata o muma iubitóre,
Si multu eram ferice când stam pe bratílul ei;
Dar vai curénd se duse, càci mórtea 'ngrozitóre
Veni si fara mila rapi ñilele ei.

D'atunci a mea viétia e fara mîngaere
Si rogu sè-mi vie mórtea de mine multu dorita,
Sè curme-a mele ñile, sè stérge-a mea durere,
Sè mergu, sè mergu acolo, la mama mea iubita!

Aşteptu cu doru ferbinte sè-mi vie acea mórte,
Ce iute me va duce la mare fericire.
Fericire dulce ce 'n visu a mamei sîópte
Ími spune cà prin mórte voi merge 'n nemurire!

E. G.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

SCEN'A V.

Clotilda. Fernand.

Clotilda. În numele ceriului ce s'a întemplantu?

Fernand. Credi, cà-mi este imposibilu sè-mi deschidu usi'a camerei mele?

Clotilda. Cum? acésta este totu! (Începe sè ridia cu hohotu.) Oh, Ddieule ce frica am dusu! (Se radiema de unu fotoliu ísi pune mân'a pe ânima si ride.)

Fernand, (la o parte.) Ce spaima! Fára îndoieála, cà în nóptea acésta se pregatesce ceva estraordinaru în capul acela — si în cas'a mea.

Clotilda. Seriosu cà nu-ti poti deschuiá usi'a?

Fernand. Fórte seriosu.

Clotilda, (uitându-se la el cu o privire neîncredietóre.) Te ai asigurat în destul de bine?

Fernand. Te asiguru cà da. Nu întielegu de locu. Acésta este chei'a mea! (Suffla în ea.)

Clotilda. Déca treb'a este asiá, apoi tramite sè aduca unu lacatusiú!

Fernand. Unu lacatusiú — la trei ore din nópte! Credi dta, cà ómenii aceia nu dormu? Nu-eu me ducu în salonu. Am ñisu lui Jean sè-mi faca acolo focu. — Sînt fórte superatn. (Ajunsu pâna la usiá, se rentórece si díce.) Déca noi amu fi — soçi cá si alti — neplace-rea ce mi s'a întemplantu, nu ar fi mare.

Clotilda, (cu gravitate.) Ce ai ñisu? Ién mai reptéza!

Fernand. Ai audítu bine destul.

Clotilda. Soçi cá si alti? Mi se pare, cà mai sînt si altii cá noi si acésta de ordinaru.

Fernand. Cu atât mai reu, dómna mea, cu atât mai reu pentru lume, pentru cà aceste sînt casatorií rele si dau modele si mai rele.

Clotilda. Ími placu reflexiunile pe buzele dtale. Si eu dícu totu asiá; dara a cui este vin'a?

Fernand. A cui? Credi dta, cà eu am uitatu aceea ce s'au petrecutu acum díce ani tocmai în camer'a acésta?

Clotilda. Si ce s'a petrecutu? Dara mai nainte de acésta, permite-mi sè me convingu, cà ochii nu me însiéla. Apropia-te, te rogu, mai aprópe —

Fernand, (apropiându-se nesiguru.) Ce este?

Clotilda, (se suie pe unu taburetu si se radiema pe barbatul ei.) Totu am vedíutu eu bine — ai unu peru albu la templele din drépt'a.

Fernand. Ddieule, se póte!

Clotilda, (sarindu de pe taburetu.) Pe Ddieul meu cà da. Acuma mai departe. Ce s'au întemplantu acum díce ani în camer'a acésta?

Fernand, (jucându-se cu unu scaunu de care se radiema.) O scí pré bine. Ne luaseramu d'abiá de doi ani, ne réintorceamu dela unu balu, cà si în nóptea acésta. Nu me aşteptamu la nimica. Siedeamu aicea liniscitu — cà unu animalu al bunului Ddieu. Nu este asiá?

(Va urmá.)

SALONUL

Calindarul septemănei.

Dumin.	6 18	Botezul Dlui.
Luni	7 19	S. Ioan Botez.
Marti	8 20	C. Georg si Dominica.
Mercuri	9 21	Muc. Palivchie.
Joi	10 22	Par. Grigorie Nis.
Vineri	11 23	Cuv. Teodosiu.
Samb.	12 24	Mucenitia Tatiana.

În balu.

— La începutul carnelului. —

Déca cineva dintre dv., onorabili cetitori, a avutu ocasiune a cercetá salónele balului, de sigur a descoperitu diversele figure, dintre cari mai jos vom representá o cununa de jocasi si jocátore, fidelu, precum scrítórea francesa, genial'a Georges Letorières a schiat'ó prin vederea ochiului seu spiritualu :

Jucátórea usióra. Talia nalta, subtila si elastica. Prime de dóue-díeci si patru de metre ornéza şlepul, care volbura cá o códa de paunu. Petre putíne, dar stralucítóre lucescu pe grumazi si în mâna-i tîne unu buchetu de flori víi. Mai càtra fie-care suride cu graçia egala, capul si-l tîne sus, când jóca cu persóna cu totul indiferenta ei, ínse cu totul se pléca pe grumazii jucasiului, déca din întêmplare acela e vr'unu conte séu printiu si totu-de-una ísi afla ínca ceva a-si tocmí la haina, déca vr'unu omu mai micu ar cutezá sè-i céra unu dantiu, numai cá cât mai îndepartatu sè-si tîna faç'á de a celui'a. Şlepul de feliu nu o genéza, acela cu o rutina admirabila o urméza în ori ce mişcare. Între jocu, privirea ei la aparintia stá atîntita totu pe umerul jucasiului, dar pentru acea nu-i scapa din atentiune nimicu ce se întêmpla în giurul ei. Déca jocasiul i multiamesce pentru graçia, nu responde nimica, ínse cu o privire îl imbarbatéza cá si de altadata sè o céra.

Jucátórea care nu se genéza de feliu. De comunu fórte tare e împodobita. Umerii i se rosiescu ca faç'á, în continuu vorbesce, nici odata nu cade în confusiune, fie-cáruí jocasiu i díce „domnu“, une-ori i si chiama la preumblare. Adese se întêmpla cá énsusi ísi calca şlepul, séu ísi spinteca prima. Si ori ce malheure de aceste sè i se întêmple, totu-de-una díce, cá si-a petrecutu fórte bine.

Jucátórea care e peste cei trei X. Asta íntru adeveru s'a ascunsu în vestmêntu, ínca si în manusi. Perul si-la peptenatu à la Ofelia si spéndiura pân' la genunchi. Ne încetatu ísi muşca buzele, cá cu cât mai mica sè-i se véda gur'a, íncontinuu vorbesce séu pe nasu séu din peptu, cuvintele le pronuncia cu unu accentu strainu, íntru tóte cauta sè fia suprindietóre, une-ori arunca si câte o privire asupra jocasiului si suride, une-ori ínse nu e graçiósa, cáci deja nu e nici tinera, nici seducátóre. E mai caracteristicu, cá e uriciósa cá óiuma.

Jocasiul bunu, nebunu. Junele tineru ínaltu, jóca bine, îmbraciéza jocátórea si o radica ca pe-o péna, i şioptesce în urechi prostii nemarginite si câte verdi-uscate. Adese aduce jocátórea în confusiune, ínse pentru acea totu asiá de bine ríde asupra glumelor sale, cá si când l'ar totu ghidel'a cineva. Nu i pasa de nime, pe toti i restórna din calea sa, asiá resuffa cá si când totu din foi ar apesá aerul ce-l respira. Mamelor

si garde-damelor totu-de-una le aduce apa si calésa, cu bravura egala dantiuesce el cu cuptoriul seu cu scobitórea dintilor, cu cea mai grasa si cu cea mai mârsiava, fára cá el sè se ostenéscá cândva. Nu e ceva omu de frunte, ínse e nepretíuitu, fórte de multe ori e chiamatu la prândiu.

Femei'a ce-si petrecee. E mica si cátvá grasa; totu-de-una se îmbraca cu negligintia, e fórte vorbitóre, íncontinuu se mişca, cu tóte femeile dá mâna, ori cui vorbesce totu despre esírea dintilor copilului seu mititelu séu despre colic'a bunicei sale, déca n'are copii, despre nenorocirea cea mai recenta ce s'a întêmplatu în tíera, séu despre toilet'a mătiei în „bab'a ór-b'a“. E fórte buna mama de familia, dar pentru acea ísi petrece bine în ori ce balu si pentru acea totu-de-una se duce în fia-care. „În balul acesta am venítu“, díce ea de comunu, — „cáci nu am fost estu timpu nicairi“, ínse ea a fost deja în redouta la séra de Sylvestru, cáci si acolo s'a pututu clefetí si jocá. Cu apetitu admirabilu manânce si bé, — când se scóla dela mésa, de regula ísi umple tóte busunarele si numai atunci parascesce sal'a, când s'a stinsu si ultim'a lampa de gazu, cu unu cuvêntu se petrece bine pentru banni sei.

Tinerul de casaratoritu. Cu stima nemarginita se adreséza la fia-care féta, si se lingusiesce la fia-care baba. Toti dícu despre el, cá e „omú elegantu“. Uresce zestrea cá turbarea, ínse pentru acea valsul numai cu acea îl dantiéza, care are celu putín cu 50,000; quadrille-ul cu care are 100,000 si cotilonul care cu 20,000 fl. si acopere urítimea. Pe cine are si mai multa zestre o petrecee si acasa. Pentru o femeia tare avuta, fia chiar si cu ghibu în spate, desbraca si fracul si-l arunca în tina, numai cá ea sè nu calca în tina, si síede lângá surugiu sus pe capr'a trasurei. Jóca escelentu, ast'a-i e maestrí'a. Abiá ísi atinge jucátórea, o conduce cu precautiunea cea mai alésa, nu cumva cineva sè se atinga de ea, grigesce de vestmêntul ei, vorbesce putínu, si-si atunci despre fericirea presenta, care în asiá proportiune o pune, cum e de mare zestrea jucátórei.

Domnisiór'a ísi cauta barbatu. Si-a luatú dantine americane. În continuu ísi cánta în urechi, cá ea nici odata nu se va maritá, de si tremura dupa unu barbatielu, fia numai cât degetutiul. Chiar asiá de usóru împarte florile buchetului, cá si graçiele spiritului seu. Totu-de-una se pórtá în vestminte escentrice. Tóta privirea ei e o sagéta atîntita spre ánim'a ta. Asiá se culca pe jocasiu, încát acela i simte bratiul, umerul, peptul si perul ei. Si între aceste asiá suspina, încát pe sermanul jocasiu — de nu e vr'unu omu tare — îl arunca de pe picióre. Ce e dreptu, pân'acum nu a datu de barbatu, ínse haru domnului sânt ínca destuli holtei tomnatici, si . . .

Jocasiul fricosu. A venitu din provincia, privesc totu la pamêntu, vorbesce încetu, la dantiu cere numai garde-damele, cáci crede, cá dela cele tinere ar capeté corfa. Nu e mai prostu decát ceialalti, ínse pare atare.

Cuceritoriul. Acesta de regula e oficiéru. Mustetie resucite, jóca încordatu, face curte catanesce. Vorb'a o începe înfocatu si în continuu vorbesce. E copilu frumosu. Între jocu totu la jocátóre privesce. Pintenii sdânganescu si strînge tare mân'a jocátórei déca o petrecee pân' la salonul de gustare. Tuturora le place de el, dar numai pe timpu scurtu.

Jocasiul cu perul lungu. Glumesce cu jocátórea, se întórcé în multime, tîne sus mân'a damei, face pasi lungi, câte-odata ísi dá capul napoi, cá perul din

ochi sè mérga napoi. Tóte însedaru : la tourul al doilea deja iérasí totu în fația i spëndiura.

Jocaușul flegmaticu. E tiapen cá o ruda, liniscitu, cu maiestate se apropia de dama, o chiama la dantiu, cá si când ar împlini ordinea ȓilei. Tare crede, cá manier'a lui e de frunte.

Regin'a balului. În totu balul este cineva, pe care se proclama regina. E tóta grația, tóta spiritul, toalet'a-i îti pare cá din rosa. E cam cocheta, ceea ce i siede fôrte bine; picioréle-i sânt mici, si nu le ascunde. Ea satiréza — dar inocente, glumesce — înse în terminii cuvintéi si cu discreție, jóca cu pasiune si asiá de usioru sbóra cá paserea, si déca rumena siede putínu, fația-i suride si la cea mai aprópe chiamare, iera sare în picioré. Bé vinu de Champagne si converséza cu barbati frumosi, mușca bombóne, mai totu-de-una uita buchetul în camera de toaleta.

Jocaușul neistetiu. Prima-data calca pe piciorul unui barbatu si dupa aceea pe șleplu unei femei. Se lovesce de garçonul ce pórtá înghiatiat'a, lasa jocaușia sè steie, si strica buchetul de flori, la îmbracare totu-de-una scapa paliul femeii si nici odata nu are vis-à-vis.

Amorosii. Pentru ei nimene nu esista în salonu, nu vedu pe nime, si credu cá nici pe eí nu-i vede nime. Umbra în aeru si de toti se uita; nu audu semnalul pentru quadrille, uita vis-à-visul, uita sè steie în róndu si conturba dantiul. Vorbescu putínu, cu atát mai multu privescu în ochii unui altuia si atát mai multu suridu. Viséza si-su ultimii la mersul cátra casa, cá aeolo sè-si continue visarea lor. A. T.

Ajunul anului nou în Caransebesiu.

— 13 ianuarie.

Si lumea adunata, se légana 'n placere,
Când resuná „Romana“ în tonuri dulci de miere

Si toti, cu micu cu mare, uniti într'o gândire,

Alérga colo 'n sala s'asculte si s'admire
Unu dantiu maretiu si mándru, unu dantiu plinu de rapire.

Da! asiá fu, asiá este si va fi, efectul acelu dantiu graçiosu si elegantu ce pórtá numele celu mai frumosu „Roman'a“. Acestu dantiu se ivesce, învinge si cuceresce. Acésta am observatu ori si unde am avutu ocaziune a asistá la acestu dantiu. „Roman'a“ totu-de-una a cuceritu în sboru placerea tuturor si se poporaliséza chiar si în inimile cele mai ostile Românișmului.

Înse sè me întoreu la scopul acestor rënduri, la descrierea serbării ajunului anului nou ácea.

Cá la veri ce întreprindere naționala, sociala si culturala, asemenea si la înfiintierea societátii de musica si cântu, corpul profesoralu dela institutul pedagogico-teologicu greco-orientalu din loco a datu impulsul, a luatú inițiativ'a si a cuprinsu lucrul, cu acelu zelu si energiá, cárorá numai si numai se potú multiamí fructele cele frumóse, produse si în sér'a de ajunu a anului nou.

Sub presiedint'ia dlui Bartolomeiu, secretaru consistorialu si sub conducerea maestrului de capela si profesoru de cântu, dl B. Vurmb, se adunase corpul profesoralu seminarialu, atragându si din elevii seminariului puterile apte precum si alti membri activi ai susnumitei societáti si statorise programul pentru serbarea ajunului anului nou. Presiedintele societátii animá cu fapt'a si cu verb'a membri, si asiá esercițiurile începura cu atáta rêvna si tenacitate, încât reușitu erá mai multu cá sigura.

Publicul erá interesatu, si cu o luna înainte vedeai pregatirile în familii luându dimensiuni totu mai estinse si întrebarea : „Mergi la ajunu?“ — „Ce toaleta faci?“ etc. jucá pe buzele delicate ale secsului frumosu, si eu ênsu-mi eram curiosu, de óre ce pentru mine avea sè fia primul ajunu de anul nou ce sè-l serbezu ácea.

În urma multu așteptat'a, dorit'a si — oftat'a séra se ivesce si începutul erá precisu pe 8 óre ficsatu. Me aruncaí cu graba în toaleta, cá sè potú cuceri mai de timpuriu si eu unu locu; înse, de si veniramu mai de timpuriu decât ór'a ficsata, precautiunea mea totusi me lasá sè stau — în picioré, cáci totu unghiuletiul erá deja ocupatu si publicul totu-meru curgea, curgea fára fine, care împregiurare ími serviá spre mângaiere — o spunu fára nici o maliția — de óre ce si publicul dupa mine venitu împartí sórtea mea — pe dóue picioré.

Precis la 8 óre, presiedintele se urcá pe tribuna. Tacere generala, cam cum o spune Virgilu — si deschide serbarea, dupa ce imediatu corul barbatescu sub conducerea susnumitului domnu maestrul de capela, întonéza deodata prim'a piesa din programu sub titulu : „Spune“, coru barbatescu de B. Vurmb, cu bunu succesu. Dupa aceea urmá : Sextet din oper'a „Lucia de Lamermoor“ pentru pianu de Donizzetti, esecutatu cu multa dibacia de dl B. Vurmb. Al treilea punctu din programa : „Ursit'a mea“, coru barbatescu de Stefanescu, fu esecutatu cu succesu corespundiatoriu. La rëndu vine acuma punctul al patralea : „Dan capitán de plaiu“, poesia de V. Alesandri, declamata de dl St. Velovanu profesoru seminarialu. Dl Velovanu declamá cu atáta precisitate si perfectiune, vocea-i melodiósa si flessibila relevá cu asiá unu point nimeritu fasele marcante ale poemei, încât aprobările vi ce-l înterupeau se prefacuse cátra fine în aplause frenetice prelungite. A cincea piesa : „Solo pentru bariton“, aria de Mendelsohn si cántata de dl Murgu, clericu anu III, cu o voce rara si curata, secerá multe aplause, si a síesea, cá ultima piesa : „Fostu-am granitieri“, arangiata pentru coru barbatescu de dl Vurmb, reuși asiá de brilliantu, încât, la cererea generala, fu repetata.

Cu acést'a se fini programul produțiunilor si urmá dantiul. Dara, cá si dantiul sè încante si sè produca farmecul seu, dl profesoru Dragalina si dl Traian Popescu, notariu la tribunalu, cari ambii au întrodusu dantiul „Roman'a“ în Caransebesiu, împreuna cu dl Damaschinu asesoru consistorialu, se îngrișe de mai înainte, arangiându probe de „Roman'a“, cá sè reiesu si acestu jocu cât mai bine, ceea ce si reeși peste așteptare, cáci la primele acorduri ale „Romanej“ toti, cu micu cu mare, alergara în sal'a de jocu, unii pentru jocu, altii pentru privire, si arangiându-se o colóna colosala, se esecutá dantiul graçiosu cu o asiá precisiune si ordine, încât din ochii fia-caruia straluciá o bucuria mándra, o multiamire sufletéscá.

Între dantiuri, în pause, s'au mai esecutatu si alte piese de cântu, între altele si : „Gint'a latina“, si asiá durá serbarea plina de animo si voie buna pâna târdú.

Asiá se serbá la noi ajunul anului nou, care a lasatu suveniru placute în fia-care inima romána. Toiletele erau tóte alese si potrivite serbării. Scriitorul acestor rënduri a avutu ocaziune a participá si la „convenirile“ din Brasiovu si „reuniunile“ din Sibiu; dara si serbarea descrisa se póte alaturá acelorá.

Participarea a fost generala atát din partea națiunilor si confesiunilor, cât si a staturilor civile si

militare și au eselat cu presinția lor dl generalu Doda, colonelul activu dela al 43-lea Reserve-Kommando, vice-colonelul Seraesivu, majoru cavaleru de Jacobiciu etc. dintre civili presedintele și judii tribunalului, domni dela comitatu și alte branche oficiose. (Dar damele? Red.)

Cu o satisfacere nespusu placuta, am observatu acêsta participare din partea tuturor națiunilor și confesiunilor, precum și armonia frățiească ce predomină între toate limbile, care împregiurare se pôte multiamî numai tactului finu al societății susmemorate și conducătorilor ei.

Încheiându raportul și gratulându numitei societăți pentru reușita ei, asiu exprimă acea dorința, că spre viitoru, deca se va puté — se se primésca și se se esecute și dantiul „Calusieru“ între celelalte dantiuri naționale.

M. VCN.

Balu în Sîomeuta-mare.

— 14 ianuarie.

Onorabile Domnule Redactoru !

Când în 1864 s'a înființiatu „Societatea de lectura Chiorana“, în opidul nostru eră o vietă vială, plină de speranța, și cu zelu naționalu ; opidul nostru atunce eră capitala unui districtu adevratu românescu, cu capitanu supremu român în frunte.

Societatea atunci avea unu prezentu strălucitu și venitoru plinu de speranța.

Împregiurările și politic'a înse toate le-au ruinatu, nu ni-a remasu alt'a, decât amintita societate.

În favoarea acestei societății s'au arangiatu în 10 ianuaru a. c. unu balu în sala fosta pretorială, adeca pe ruinele municipalității districtului ; sala, pe care odata și adunarea Asociațiunii transilvane a onoratu-o cu presinția sa ; de asta-data aceea ierasi resună de sgomotul vialu al unui publicu frumosu.

Cu totu adevurul se pôte dice, că de și împregiurările de obste, că și cele locale, sînt triste, totusi unu publicu destinsu și numerosu a asistatu la balu.

Când în numele Societății aducemu adâncă mulțiamita celor ce luara parte, nu putemu se retacemu în cunun'a damelor urmatorele placute nume : veduv'a contessa Eduard Teleki, domn'a Ioanu Popu din Satu-mare, dn'a Iosif Popu din Ilba, dl Stefan Filep, dnele Horvath, Moga, Nilvanu, Madanu, Indre, Tamás, Marcu ; între domnișore amu vediutu pe amabilele domnișore : contesa Gizella Teleki, Elena Popu fiic'a deputatului dietalu George Popu, Jolan Popu din Baia-mare, Elena Stanu din Ardușodu, sororile Maria și Anna Filep, sororile Horvath, Pelagia Popu din Naseudu, Rosa Cototiu, sororile Popu din Buzesci, dsiorele Dragosiu, Hengye, Leményi, — ieta că începe music'a, tinerimea joca cu zelu, și între 70—80 parchi nu potu mai departe continuă însemnarea.

Atata potu înca însemna, că petrecerea multu timpu ni va remane în placuta memoria.

Unul din comitetu arangiatoru.

Unu actu filantropicu.

Recitiamontana, 11 jan.

Onorabila Redacțiune !

O parte mai aleșă din publicul de aici înca de asta vera lucră la o opera morală de cea mai mare însemnatate. Acesti generosi își aduceau aminte, că seracul și miserul se afla în cea mai nesuferibilă stare mai vartos iern'a, când gerul apăsa și stringe cu neînfrunzire și când seracul neputintiosu nu pôte, séu n'are

ce câștigă spre a se provede cu vestiminte, nutrimentu și mijloce de încaldire.

Greu este iern'a de adulti, dar înca bietii, copiii, cât trebuie se suferă densii, când mai multu goli, de cât îmbracati, ma chiar desculți trebuie se faca drumul de acasa pâna la școla și înderetru prin neua spre ghiacia.

În sâmbat'a premergătoare Craciunului catolicu întra cei multi de alte limbi și confesiuni s'au provediutu și din școl'a noastră de aici trei baieti și doue fete cu vestiminte și încaltiaminte de ierna.

Împartirea darurilor s'a facutu cu mare festivitate, cu pomul tradiționalu încarcatu de zaharicale, pome felurite și iluminatu de mulțime de lumini.

Dl Francisc Pastora, intendantele castelului direcționalu al Societății căilor ferate de aici, că presedinte al comitetului acestui actu filantropicu, si-a datu totă silința de a mulțiamî pe micutii școlari miseri și a li face bucuria spre a petrece și densii serbatorile fericiti.

La acêsta festivitate au cooperatu ambe chorurile de cântări român și germân de aici nu numai spre a redica pomp'a festivității, ci și mijlocindu prin concertul lor o sumă frumoșica solvita benevolu la intrare de către oșpeti în favoarea copiilor seraci.

Apoi s'au mai împartitu cărți numai la școlarii nostri mai seraci în suma de 6 fl. 79 cr. v. a. la care a contribuitu și on. administrațiune superiōra a Societății căilor ferate de statu.

O suprinde deosebitu placuta fu pe școlari și școlarițe, când alalta-eri fura suprinsi în școla de dl Pastora, carele le aducea unu mare pachetu de cărți, libele de scrisu și de desemnu, creiōne și stiluri.

Primésca on. comitetu „al pomului de Craciunu“ și cu deosebire dl Pastora mulțiamit'a, care i-o aduce aci în numele școlarilor și școlarițelor ajutati, precum și dl inspectoru generalu de Schwing, carele totu-de-una si-a adusu cu generositate aminte de seracii suferindi.

ION SIMU.

Cronic'a lumei.

Dl Vegezzi Ruscalla, neobositul și veteranul apertoru al cauzei române în pres'a italiană, a fost numitu de guvernul României consulu al României în Italia.

Cererele de împamântenire, precum cetimu în „Timpul“, ploua în camer'a României. Fiii lui Israil tramitu cu redicat'a petițiunile în asta privința.

Italia irridenta se pare a fi în legatura cu mișcamintele de resboiu din Rusi'a, cari și în Serbi'a și în Muntenegru facu agitațiuni în contra Austro-Ungariei. Acêsta se demintiesce prin press'a din Petersburg, cu toate aceste înse adevurul nu se schimba.

Rusi'a se gata de resboiu. În asta privința „N. fr. Pr.“ scrie aceste : Concentrarea trupelor către apusu se face în mesura mai mare, decât s'ar cere prin golurile cauzate în resboiul din urma. Armat'a dela apusu, în septemânile din urma destul de întarita, s'a mai sporitu cu 4 divisiuni de infanteria și cu 2 de cavaleria. Lini'a strategică dintre Riga-Dünaburg și Muschir e bine întarita. Armat'a costa din o divisiune de garda, 17 divisiuni de infanteria, 4 brigade de artileria, 5 regimente de reserva ; la olalta 339 regimente de infanteria, 176 regimente de cavaleria și 534 de tunuri stau la graniti'a de către apusu. Căile ferate de vr'o însemnetate strategică se totu edifica, și se facu multe vicinale. Lucrările de arsenalu se continua în mare mesura.

Ministrul de război al Rusiei a comandat 120 de mii de pușce, cari trebuie să fie gata pe 1 aprilie. Afara de aceste și în mai multe fabrici din Europa a făcut comenzi.

Port'a a adresat către locuitorii din Gusinie și Plava o proclamație, în care le face cunoscut, că în urmarea hotărârilor tratatului din Berlin aceste două provincii se vor anexa la Muntenegru. Cei ce voiesc să emigreze, la Monastir, Cosova și Scutari vor capeta pământuri de arat. Cei ce nu vor asculta svațul bun, vedea ei ce vor pați.

Albanesii și Muntenegrinii s'au și încăierat pentru Gusinie și Plava. Lupt'a a decurs în valea Limului și s'a încheiat cu pierderea albanesilor, cari o și laura la fuga, de și atacara din două părți teritoriul muntenegrin.

În Bulgaria trebile nu mergu prea bine. Conflictul între partide devine totu mai acut. Din cauză acăsta, precum se știe, țarul va trimite la Sofia două persoane importante, cari vor avea misiunea d'a caletori prin toată Bulgaria și d'a mijloci o împacare între liberali și conservativi. Aceste persoane vor fi principele Donducoff-Corzacoff și Coumany, actualmente prim-consul rusesc la Paris.

Lupt'a femeilor. Femeile engleze vreau să țină adunări de spirit foarte războinic la Manchester, și prin unu memorandum voiesc să invite guvernul, că încă înainte de viitorile alegeri pentru parlament să acorde femeilor engleze dreptul de alegere, că astfel să fie în poziție d'a-si manifesta opinia în privința sistemului de contribuție și a altor întrebări. Președintele adunărilor va fi dn'a Laren și numai femeile vor pute vorbi.

În Peru și Bolivia a erupt revoluția. Acăsta e urmarea războiului pe care ambele state l'au purtat în contra statului Chili, care înse s'a încheiat cu rezultatul, că Chili a bătut pe atacatorii aliați. Când apoi se făcu pace, și în Peru și în Bolivia a erupt revoluția și din ambele țări s'a gonit președintele republicii.

Literatura și arti.

Albumul macedo-român. Comitetul Societății macedo-române, vedându, că Societatea numită nu poate realiza toate scopurile sale cu venitul dela membrii săi, a decis să publice unu album macedo-român, care întocmai că și albumul francez Paris-Murcia, să servească spre a produce unu venit oarecare în folosul numitei Societăți. Spre acestu scopu comitetul s'a adresat către toți scriitorii români, cerându-le o mica lucrare originală. Acestu album de siguru va fi foarte interesant, de aceea credem, că va fi foarte prăginit din partea publicului.

Diuaru germanu în Paris. La Paris, precum vreau să știe germanii, s'adu vr'o 50,000 de germani, cari încă n'au avut nici unu diuar în limb'a lor. Acuma se anunța din Paris că unu eveniment mare, că în curând va eși acolo și unu diuar în limb'a germană.

Biserica și școlă.

Dieces'a Orădiei-mari. Diu'a de Sân-Vasiu (anul nou) în Orădea-mare s'a serbatu celebrându-și Pr. Sa episcopul Mihai Pavel, și predicându dl Iustin Popfiu. Primire oficială la curtea episcopăscă nu s'a făcutu, conformu cerculariului emis, ci numai particulară.

Dieces'a Gherlei. Precum ni se știe, Pr. Ssa episcopul Ioan Szabó a introdus în seminarul teologicu limb'a latină că limb'a propunerii; până acuma

studiile s'au propus românesc. Totu-odată ni se împartășește, că în Selagiu domnește mare agitație și în curând va merge o deputație la Gherla, cerându autonomie mai estinsă.

Societati și institute.

Domnele patronese ale Societății române „Caritatea” din Giurgiu, au dat în seara de 22 dec. st. v. unu balu cu tombola, în sala otelului „Petersburg” din acelu oraș, în folosul familiilor scapate și al copiilor fără mijloc de a urma la școlă.

La Posionu studenții români în liceul evanghelic și alte institute de acolo au înființat o societate de lectură. Președintele societății e Alesandru Tallosiu, notaru Mihai Pervu.

La Geneva studenții români au format o societate, a carei devisa este „Patria și uniune”.

Ce e nou ?

Mesa pentru moștenitorul de tron. Unu mesaru din Pilsen, după ostentia de mai multe luni, în fine a reșit să facă o mesă de gustu escelent. El voiesc să ofere moștenitorului de tron Rudolf. Suprafața de stilu rococo a mesei e compusă din 80 mii diverse lemnuri, iar în celelalte părți are 150 de bucățile.

Imperatoarea Rusiei, precum se știe din Cannes, ierăsi se afla mai reu în privința sănătății. Ma o știe vr'e să știe, că starea este lipsită de totă speranță, căci bol'a-i e incurabilă.

În memori'a principelui Napoleon ucis în țara zulusilor la Paris se va redica o capela între Arc de Triomphe și Palais des Invalides. Spre acestu scopu până acuma s'au adunat 200,000 franci. Dela guvernul francez va atârna, deca va permite să se țină într'ens'a missa său ba? Bonapartistii mișcă toate puterile spre a pute realiza cât mai curând ideea lor.

Aniversari'a morții lui Napoleon III, s'a serbatu la Chislehurst în vinerea trecută cu requiem. Imperatoarea Eugenia s'a rugat timpu îndelungatu la mormântul barbatului său.

Serbarea Murcia, care s'a aranjatu la Paris în folosul înundaților din Spania nu numai n'a produsu nici unu venit curat, dar încă deficitul s'a urcatu la 35,000 fl. Acăsta știe înse o publicamă cu totă rezervă, după diuarele germane.

Contele Victor Zichy-Ferraris lucră la o broșura, care de siguru va produce mare senzație, că se nu șicem scandalu. Precum se știe, dânsul, după ce a fost silit să-si dea dimisiunea din postul de secretaru de stat la ministeriul de interne, a fost scos, prin votare și din casin'a magnatilor. Scopul broșurei sale este d'a arăta, că aceia cari l'au eschis nici decăt n'au îndreptățirea d'a figura că judecatori morali. Se știe, că mai ales despre contii Szapary se vor face mai multe relevări picante. Cartea înse nu va ajunge în mâinile publicului mare, căci numai atâte exemplare se vor tipări, câți membrii are numita casina.

Duelu și urmarile lui sângeroase. Originea șgomotului, care domnește de câteva zile aici în capitala țării și care amenința cu urmări și mai funeste, este următoarea. La bancă fonciară a proprietarilor mici sa întâmplat o defraudare de mai multe mii. Directorul banței Ignatiu Végh simțindu, că defraudarea ar fi descoperită, sa facutu nevedutu, petrecându mai multe săptămâni prin locuri ascunse până ce în fine abia fu prinsu și arestatu. Încă în timpul, când poliția urmăria pe celu disparutu, referitori la acăsta defraudare a aparut unu articol în

diuariul magiaru de curênd înfiintiatu „Independen-
tîa“, prin care se tragea în jocu si persón'a contelui
Festetich, presedintele numitei bance, încât adeca se
dicea, că el ar fi avutu cunoscentia, că din casa lipsesce
o suma însemnata si totusi a ascunsu lucrul. În urma-
rea acesteia membrii casinei naționale si respective
magnatii, se adunara într'o conferinția, constatara, că
prin articolul aparutu sînt vatemati toti membrii casi-
nei si din parte-le pe c. Festetich îl dechierara de omu
corect. Totu-odata trei dintre ei se dusera la redac-
țiunea numitului diuaru si pretinsera satisfacere. Re-
dactorele Iuliu Verhovay, deputatu dietalu, le numi
scriitorul articolului compromitiatoru si totu-odata le
aretă si documinte autentice despre adeverul cuprin-
sului articolului. Unul dintre cei trei, bar. Isidor Maj-
thényi, neîndestulindu-se cu atât'a, prin o epistola
adresata către Verhovay a adusu lucrul pâna la atâta,
încât cestu din urma simtindu-se adêncu vetamatu, la
provocatu la duelu. Duelul sa întêmplatu cu pistole;
Verhovay a fost gravu ranitu, încât este puțină spe-
rantia a-se însenatosiă. Redactorii diuarelor de aici
vedîndu prin pasul acest'a a casinei magnatilor veta-
mata independinția preseii si libertatea diuaristiceii,
sau coadunatu într'o șiedinția si sau constituitu într'o
reuniune, care are de scopu sustînerea vadiciei diuaris-
ticeii magiare, spriginirea reciproca si împedecarea abu-
surilor că celu de față. Lucrul înse nu sa finitu numai
cu atât'a. Îndata-ce sê latî faim'a succesului duelului,
întrêga capital'a fu pusa într'o mișcare sgomotosa.
Prin diuare, reuniuni etc. nu-se vorbiă decăt numai
despre duelul lui Verhovay cu Majthényi. Poporul,
care iubiă pe Verhovay, se înfuriă într'atât'a, încât
înca în diu'a duelului sêr'a se înscenă o demonstrațiune
formala înaintea casinei naționale. Atari demonstra-
țiuni se repetiescu în tota sêr'a, încât pâna cătra 1 ora
dupa mediul noptii este împosibilu a strabate pe stra-
de, decăt cu risicul vietii. Demonstrațiunea din sêr'a
prima si a dou'a nu fura de totu scandalose, de marti
înse sînt împreunate cu versare de sânge. Poliția ne-
fiindu în stare a contrastă tumultului fu silita a re-
curge la ajutorul miliției regulate. Dóne regimente,
Cusievicîu si Schmerling, esu regulatu în tota sêr'a
spre a împrasciă mulțimea, cea ce numai prin ajutorul
baionetelor le succede. Marti sêr'a au fost sparte tóte
ferestrele casinei. Mercuri, pe lînga cele dóne regi-
mente, a fost ordinata întrêga cavaleri'a si așteptă nu-
mai signalul datu pentru a-se aruncă asupra tumultu-
lui, înse nu sa facutu întrebuintiare de ea. 8 polițiai au
fost raniti greu, numeral celor închisi se urca la 70, ier
raniti sînt 40—50 ênsi si câțiva morti.

Balul betrânilor. Unu balu fôrte interesantu în
sêr'a de ajunul anului nou în Gillingham lînga Cha-
tam. Acesta a fost balul betrânilor, la care au luat
parte 59 de betrâni si betrâne, cari toti la olalta au
numeratu 4259 ani. Celu mai betrânu, care s'a nascutu
la 1790 a jocat fôrte veselu cu jocausi'a sa, care ase-
mene s'a nascutu înca în secolul trecut. Ospetii erau
cam de 60—90 de ani. Petrecerea a duratu pâna de-
minetî'a.

Theia stricata. Unu vaporu s'a cufundatu înca
la 1874 aprópe de Lissabon, înse peste vr'o dóne sep-
temâni fu scosu iêrasi. Între marfurile mântuite se
aflau si 14 mîi de cutii cu theia, cari în Lissabon s'a
vêndutu cu pretiu bagatelu. Dar apoi s'a constatatu,
că theia e neconsumabila. Deci proprietarii voira a o

transportă în Englitera, înse englesii observara; de
atunce theia s'a uscatu, s'a mestecat în theia nestri-
cata, si — dóra va ajunge si pe la noi.

În contra jocului de cărți. În armat'a Americiei
de nord manî'a jocului de cărți e atât de respândita,
încât senatul a aflatu cu cale a o mai moderă cu mij-
lóce de oprire stricta. Plumb, senatorul de Kansas de
curênd compusă unu proiectu de lege, de dupa care
oficierul, care va câștigă în cărți banii camaradului
seu, numai decăt va fi tradusu înaintea tribunalului
marțialu. Totu asemene procedura voiescu sê întroduca
si în contra beției, care se respândesce cumplitu.

Principi cu nasu tetovatu. În cercurile aristo-
crației englese, scrie „Gaulois“ se vorbesce, că fiii
principelui de Wales, Victor si George, cari tocmai
acuma caletorescu cu corvettul „Bachante“, vedîndu,
că matrozii toti si-au tetovatu pe bratii căte o anco-
ra, cruce sêu inițialele numelui lor, si ei si-au tetovatu
căte o ancora — pe nasu. Din caus'a acest'a famili'a
regesca e desperata. Scirea acêsta de siguru face onóre
fantasiei jurnalistice franceze.

Mulțiamita publica. Subscrisul îmi tînu de sa-
cra datorinția a esprimă publice mulțiamita urmatori-
lor pré stimati domni, cari au binevoitu a usióra
neajunsurile, cu care am de a me luptă, si anume : fa-
mili'a Mocioni prin dl Vincențiu Babesiu 15 fl., George
Sêrbu 3 fl., I. Dragosiu 2 fl., N. N. 2 fl., S. Suci-
u 2 fl., I. Ciuciu 2 fl., G. Opra 2 fl., N. Opreanu 1 fl.,
E. Pușcariu 2 fl., dr. Victor Babesiu 3 fl., dr. A. Du-
mitreanu, A. Duma, G. Roșca si C. Radulescu căte 1
fl., L. Papp-Szilágyi 2 fl., Popetiu 1 fl., A. Suci-
u 2 fl., D. Mihailescu 2 fl., I. Bonciu 1 fl., M. K. S. V. 1
fl., dar mai cu deosebire préstimatului domnu drd
Absolon Todea, care a colectatu acêsta suma. Totu cu
acêsta ocasiune îmi esprimu profund'a mea mulțiamita
Magnificului domnu deputatu George Popu, cât si
acelor préstimati domni, cari cu ocașiunea serbarei cu-
nunției dlui Ioanu Marcu cu dsióra Vasvári în Urmi-
nisiu (Selagiu) au binevoitu a contribui la suma de 25
fl., destinata mie. Budapesta 1880 în 12 jan. Lud. St.
Mehesiu, asc. de medicina.

Suvenirea mortilor.

Laurentiu Juhász, telegrafistu în Clusiu, în 6 l.
c. dupa unu morbu scurtu, în etate de 29 ani, în a
14-a luna a casatoriei sale a dou'a, a încetatu din vie-
tia, lasându în doliu pe soția sa cu unu infante si altu
fiu din casatori'a prima, precum si pe parinti, socrii si
alti consângeni. Fia-i tierin'a usióra!

Ghicitura.

— De Marcianu Wlad. —

Sê se caute 7 cuvinte, a căror litere inițiale, ce-
tite de sus în jos sê deie numele unui orasiu, — ier
cele finale, asemene cetite, sê deie numele fundatorului
unui institutu român u totu din acelu orasielu.

Cuvêntul primu este unu fostu rege în Boemi'a,
al doile numele unui poporu vechiu, al treile o scaldă
din Austria, al patrале unu verbu, al cincile o parte a
qilei, al siésele o prepoșițiune, al sieptele unu
arbore.

Terminul de deslegare e 11 februarie. Că totu-
de-una, si de asta-data se va sorti o carte.